

Τρυπάκη Ελένη, Πρωτοπαπάς Άδωνις, Κυρίτση Βάια, Περχανίδης Νικόλαος, Μαυρίδου Μαρία, Σαββόπουλος Χρήστος, Πρωτοπαπάς Ανδρέας
Α' Προπαιδευτική Παθολογική Κλινική ΑΠΘ, ΠΓΝΘ ΑΧΕΠΑ

Εισαγωγή

Η βιοψία ήπατος αποτελεί βασικό διαγνωστικό εργαλείο που προσφέρει χρήσιμες πληροφορίες στο σύνολο των ηπατικών παθήσεων, όμως η χρήση της τα τελευταία χρόνια έχει περιοριστεί λόγω της επεμβατικής της φύσης και της ανάπτυξης εναλλακτικών διαγνωστικών μεθόδων.

Μέθοδοι

Στη μελέτη μας αναλύθηκαν αναδρομικά οι ασθενείς που υπεβλήθηκαν σε βιοψία ήπατος από 01/09/2012 έως 31/12/2024 στο Ηπατογαστρεντερολογικό τμήμα της Α' Προπαιδευτικής Παθολογικής Κλινικής ΑΠΘ. Συμπεριλήφθηκαν στη μελέτη ασθενείς που υποβλήθηκαν σε βιοψία ήπατος λόγω διαγνωστικού προβλήματος σε χρόνια βάση και εκείνοι που νοσηλεύτηκαν λόγω οξείας ηπατικής βλάβης.

Αποτελέσματα

Συνολικά καταγράφηκαν 126 βιοψίες ήπατος από ισάριθμους ασθενείς. Ο μέσος όρος ηλικίας ασθενών ήταν 50.4 ± 15.5 έτη και συμπεριλήφθηκαν 72 γυναίκες (57.1%) και 54 άνδρες (42.9%). Στο 65% των ασθενών η βιοψία ήπατος έθεσε τη διάγνωση, ενώ στο 35% δεν ήταν διαγνωστική. Το 72.6% των ασθενών υπεβλήθησαν σε βιοψία για διερεύνηση χρόνιας ηπατικής βλάβης, ενώ 27.4% εντός νοσηλείας λόγω οξείας ηπατικής βλάβης. Η πιο συχνή διάγνωση που προέκυψε από τις βιοψίες ήπατος σε χρόνιες βλάβες ήταν η μεταβολικά σχετιζόμενη στεατοηπατίτιδα (39.7%) και ακολούθησαν η χρόνια ηπατίτιδα Β (22.4%), η πρωτοπαθής χολική χολαγγειίτιδα (15.5%) και η αυτοάνοση ηπατίτιδα (12%). Από το σύνολο των ασθενών που υποβλήθηκαν σε βιοψία για χρόνια ηπατική βλάβη, το 18.3% εμφάνιζε κίρρωση, με 33.3% εξ αυτών να εμφανίζει μη αντιρροπούμενη νόσο. Στις βιοψίες που αφορούσαν ασθενείς με οξεία ηπατική βλάβη και έθεσαν διάγνωση ($n=20$), οι κύριες διαγνώσεις περιλάμβαναν φαρμακευτικής αιτιολογίας ηπατική βλάβη (25%), αλκοολική ηπατίτιδα (15%), αυτοάνοση ηπατίτιδα (20%) και λέμφωμα (10%). Μετά από διαχωρισμό των βιοψιών στα περιστατικά χρόνιας διερεύνησης σε δύο χρονικά διαστήματα (2012-2018 και 2019-2024), παρατηρήθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά στην ένδειξη διενέργειας βιοψίας ($p=0.013$). Αυτή οφειλόταν στην κατακόρυφη μείωση της διενέργειας βιοψίας λόγω ηπατίτιδας Β στη δεύτερη περίοδο, με τη μεταβολικά σχετιζόμενη στεατοηπατίτιδα να αναδεικνύεται ως το κύριο αίτιο διενέργειας βιοψίας στην κλινική πράξη (48.1% των διαγνωστικών βιοψιών στη δεύτερη περίοδο).

Σκοπός

Η καταγραφή των περιστατικών στα οποία διενεργήθηκε βιοψία ήπατος και του διαγνωστικού οφέλους από τη διενέργεια αυτής.

Συμπεράσματα

Η βιοψία ήπατος συνεχίζει να κατέχει σημαντικό διαγνωστικό ρόλο σε πολλές ηπατικές παθήσεις, με την μεταβολικά σχετιζόμενη στεατοηπατίτιδα να αποτελεί πλέον την κύρια ένδειξη διενέργειας της.